

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 259.

Tolvte Sæssion.

62de Møde.

Løvedagen den 15de December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

L. C. Larsen (fortsat): Der sees ikke heri at være Noget, som tyder paa nogen Afgjørelse om, hvorvidt der skulde tilkomme Etatsraad Liebenberg som Formand i Commissionen Betaling eller ikke; derimod tror jeg, at det Afgjørende i denne Henseende maa være, at Regjeringen har henvendt sig til en Forretningsmand, der er vant til at faae sit Arbeide betalt, og ikke til en kongelig Embedsmand, som man maastee i Embeds Medfør eller ialtsald ved at lette ham med Hensyn til hans Embedsforretninger kunde paa lægge at udføre disse Forretninger for den Løn, der som Embedsmand er tilstaaet ham af Staten; man henvendte sig, som sagt, derimod til en Mand, der ingen Løn oppebærer af Staten, men gjør sig en Næringsvei af at besørge saadanne Forretninger som den, her blev ham overdragen. Det er vistnok ogsaa Tilfældet, at Etatsraad Liebenberg er den, der har gjort den største Deel af Arbeidet, idet jeg ikke antager, at de andre Herrer, hvoraf nogle ifølge deres Stilling maatte være fraværende fra Staden, have taget Deel i Andet end i de almindelige Opreveelser med Hensyn til Udlaanene, hvorefter imod Ledelsen af Forretningernes Details maa have heroet paa denne dygtige Forretningsmand. Jeg tror derfor, at han efter Forholdenes Beskaffenhed maa være berettiget til at fordrø Betaling for sit Arbeide. Man maa da spørge,

om der er Grund til at nægte ham det. Det synes, at man har villet søge en saadan Grund i det Resultat, som Laanekassen har givet. I denne Henseende har den ærede Minister sagt, hvad der om denne Sag kan siges. Det er vist, at Laanekassen ikke blev stiftet for at udlåne Penge til Folk, der kunde byde den allerførste Sikkerhed, men for i under vanskelige Tider at møde de Fordringer, som fra alle Sider fremkom om Hjælp. Om Bestyrelsen af en Capital af 300,000 £ under saadanne Omstændigheder, som Laanekassen maatte gjøre, skulde have begaaet et Par Misgreb, tror jeg ikke bør lægges den til Last. Ialtsald kan det ikke være Tilfældet, at Etatsraad Liebenberg har været ene om at tage de Beslutninger, som ere tagne med Hensyn til Eiendommen Sødal og Brænderiet i Holbek; upaatvilelig har Commissionens andre Medlemmer været enige med ham om den Anvendelse af Laanekassens Midler, som i disse to Tilfælde har fundet Steb, — og det er derfor ikke rigtigt at straffe ham for de saaledes indtrufne Tilfælde, da han jo ikke ene bærer Ansvaret for det Skete. Hvad Sødal angaaer, da kjenner jeg ikke denne Eiendom. Om Brænderiet i Holbek veed jeg ikke, at det stadigt har været under Fallit, som jo den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) sagde. Det har tilhørt et Actieselskab, som gif fallit, hvorefter det gif over i en anden Mand's Haand, fra hvem det igjen gif til offentlig Auction. For de 15,000 Rd., som Laanekassen havde tilgode, havde den ikke Pant i selve Eiendommen, men derimod i en Obligation, der var udstedt med Pant i Eiendommen for 30,000 Rd. Forholdet stiller sig